

▶ ŽUPNE OBAVIJESTI

SV. MISE OVE NEDJELJE:

Petrićevac - **09:00 sati**. Misna nakana: † Jure i Anđa Majdandžić.

Motike - **10:30 sati**.

Novakovići - **14:00 sati**.

PONEDJELJAK - sv. Lazar, pustinjač.

UTORAK - bl. Ivan Duns Škot, redovnik prezbiter. Toga dana je i pobožnost sv. Anti Padovanskog. Sv. Misa je u **16:00 sati**. Misna nakana: † Franjo Kuljanac i ostali pokojni iz obitelji Kuljanac.

SRIJEDA - Posveta Lateranske bazilike.

ČETVRTAK - sv. Leon Veliki, papa.

PETAK - sv. Martin Tourski, biskup.

SUBOTA - sv. Jozafat, biskup i mučenik.

NEDJELJA - u samostanskoj i župnoj crkvi sveta misa je u **9:00 sati** (misna nakana: † Anto i Janja Marić i ostali pokojni iz obitelji Marić). U Vujinovićima je sveta misa u **14:00 sati**. U župi Motike sveta misa u **10:30 sati**. Misna nakana: † Anto Pustahija.

POKOJNI - Prošli tjedan umro je u Sanskome Mostu i pokopan na Fratarskome groblju fra Ivica Matić. U svojim mislima i molitvama sjetimo se † fra Ivica svih naših dragih i milih pokojnika. Pokoj vječni daruj im Gospodine! I svjetlost vječna svjetlila njima!

Neka vam je blagoslovljen dan Gospodnji i ugodan sljedeći tjedan!

BROJ
142
GODINA
III.

LITURGIJSKA
GODINA C

Župni listić

06. studenoga. 2022.

TRIDESETA I DRUGA NEDJELJA
KROZ GODINU

FRANJEVAČKI SAMOSTAN PRESVETOG TROJSTVA

Župa sv. Ante Padovanskoga - PETRIĆEVAC

Župa sv. Petra i Pavla - MOTIKE

Marije Dimić 4, 78 000 Banja Luka, BiH

Tel.: + 387 (0)51/ 354 - 818

e-mail: f.s.petricevac@gmail.com

▶ EVANĐELJE

Čitanje svetog Evanđelja po Luki (Lk 20, 27-38)

U ono vrijeme: Pristupe neki od saduceja koji niječu uskrsnuće i upitaše Isusa: »Učitelju! Mojsije nam napisao je: Umre li bez djece čiji brat koji imaš ženu, neka njegov brat uzme tu ženu te podigne porod bratu svomu. Bijaše tako sedmero braće. Prvi se oženi i umrije bez djece. Drugi uze njegovu ženu, onda treći; i tako redom sva sedmorica pomriješe ne ostavivši djece. Naposljetku umrije i žena. Kojemu će dakle od njih ta žena pripasti o uskrsnuću? Jer sedmorica su je imala za ženu.«

Reče im Isus: »Djeca se ovog svijeta žene i udaju. No oni koji se nađoše dostojni onog svijeta i uskrsnuća od mrtvih niti se žene niti udaju. Zaista, ni umrijeti više ne mogu: anđelima su jednaki i sinovi su Božji jer su sinovi uskrsnuća.«

»A da mrtvi ustaju, naznači i Mojsije kad u odlomku o grmu Gospodina zove Bogom Abrahamovim, Bogom Izakovim i Bogom Jakovljevim. A nije on Bog mrtvih, nego živih. Tà svi njemu žive!«

Riječ Gospodnja

▶ RAZMIŠLJANJE UZ NEDJELJNO EVANĐELJE

Pitanje uskrsnuća već tisućama godina golica ljudsku maštu koja bi htjela proniknuti sadašnjost u kojoj živimo i prodrijeti, zaviriti u Život nakon onoga života. Pitanje kako će izgledati život nakon smrti stalno se vraća, osobito u studenome kada više vremena posvećujemo molitvi za naše pokojne. Sigurnost i stvarnost uskrsnuća — o kojoj govori Isus u današnjem

Evandjelju — puna je utjehe i istovremeno otklanja misli koje bi željele analizirati kako će tamo biti, budući da to nitko od nas ne zna. Mnogi Vječni Život zamišljaju identičnim ovome zemaljskom. Isus jasno kaže da će se naše postojanje preobraziti i da ćemo u življenju Vječnosti biti slični anđelima. No, to nama nije dovoljno i naši umovi i dalje pokušavaju prodrijeti i saznati kako će to biti nakon smrti. Čini se da nam ne preostaje ništa drugo nego strpljivo i s nadom čekati ono što je neizbježno.

I na kraju nekoliko riječi punih optimizma jednoga svećenika koji živi u dobrim odnosima sa smrću jer boluje od neizlječivog tumora na mozgu: „Sa smrću se treba šaliti, jer da je ona smrtno ozbiljna — ubila bi nas.“

Ovakav pristup i odnos prema smrti je moguć samo zato što imamo sigurnost uskrsnuća koju nam je dao Isus Krist.

Živa riječ

▷ DUHOVNA MUDROST

Jedan od otaca reče: „Ako drvo ne potresaju vjetrovi, ono ne raste niti pušta korijenje. Tako i monah: ako ne bude napastovan i ako ne podnese kušnju neće postati čovjekom.“ (N 396)

Oci pustinjaci nisu bili plašljive kukavice. Oni su se izložili životu. Suočili su se s olujama života. Baš kao što drvo ne izmiče udarima vjetra, tako ni redovnici nisu izmicali kušnjama. Napasti i uznemiravanja dio su života. Stari nas monasi uče da smo unatoč svojim duhovnim stremljenjima uvijek iznova uznemirivani. U nama se stanuje samo čežnja za Bogom nego također agresivne i bezbožne sklonosti. One žele ovladati nama. Protiv njih nam se boriti.

Prva je Crkva smatrala duhovni život borbom. Ona nas ne uči nekoj tugaljivoj duhovnosti koja samo sve očekuje od Boga, nego duhovnom putu na kojemu nam se boriti protiv svega što nam se na putu ispriječi. Boriti se znači ujedno i upoznati se s neprijateljima, znati ih raspoznati. Inače se borimo uzalud.

Mnogima je teško dovesti u sklad pohvalu monaha napastima koje nam pomažu da postanemo ljudi, s riječima iz Očenaša: *I ne uvedi nas u napast*. Međutim, monasi pod napastima podrazumijevaju nešto drugo od onoga na što upućuje Riječ Božja. Grčka riječ napast — *peirasmos* — znači otpad od Boga, izgubljenost. Bog neka nas sačuva od toga da se smetemo, da zalutamo sa svoga puta, da trčimo za lažnim prorocima.

Ali napasti svakodnevnoga života, napast da jedemo više no što nam je potrebno, napast da povrijedimo druge, to su dnevni napadaji koji nam otkrivaju da u nama ne postoje samo dobre sklonosti. Protiv njih nam se boriti. I u toj ćemo se borbi potvrditi.

Put kroz pustinju

▷ DOSJETKE I ŠALE - *Fratre, nije to za te*

Gotovo je svako jutro dolazila na svetu misu žena za koju se govorilo da je luda. Jednog jutra fratar je dugo listao misal ne bi li našao sve kako je bilo propisano po bogoštovnom kalendaru, ali mu nije išlo od ruke. Stoga mu žena, kad je vidjela kako se ljudi vrpolje, vikne:

- Silazi s oltara, pratre. Nije to za te!

S mirisom tamjana

▷ UČIMO O VJERI — *Učinak svete pričesti i ponašanje pri svetoj pričesti*

Kao što je za tijelo potrebna hrana, tako je i za dušu potrebna sv. pričest. Sv. pričest umnožava nam milost posvetnu, oprašta male grijehe, čuva nas od teških, slabi zle sklonosti i jača u dobru, te nas tako pripravlja za vječni život. Isus nam govori: „Tko jede tijelo moje i pije moju krv, ima vječni život, i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.“

Neposredno prije sv. pričesti reci ponizno: „Gospodine, nisam dostojan da uniđeš pod krov moj, nego samo reci riječ i ozdravit će duša moja.“ To su riječi koje je izgovorio rimski satnik, poganin koji je došao zamoliti Isusa da mu ozdravi slugu. Krist je za njega rekao da takve vjere nije vidio u Izraelu.

Kada pristupaš pričesti, pristupi k oltaru, podigni glavu, lijepo otvori usta i jezik spusti na donju usnicu. Svećenik držeći svetu Hostiju reći će: „Tijelo Kristovo!“ Odgovor treba biti: „Amen!“ To znači da ispovijedaš, priznaješ i želiš Krista. Zatvori usta, pođi na svoje mjesto te izmoli zahvalnu molitvu! Neka bude kratka, ali iskrena, snažna i zahvalna. Sveta pričest može se primati stojeći ili klečeći. Sv. pričest može se dijeliti i na ruku, a u nekim posebno svečani slučajevima i pod obje prilike.

Kršćanski nauk

▷ DUHOVNA MISAO

Postoji Netko dobar koji je sam po sebi jednostavan i stoga sam po sebi nepromjenjiv, a to je Bog.

Augustin